

11. 3. 2002

ID: 15989

Dostatečně konkrétní určení kupní ceny

Výše kupní ceny, určená formulací, dle které bude předmět kupní smlouvy prodán za cenu „do 50.000,-Kč plus DPH“, je platnou dohodou o kupní ceně nebo alespoň dohodou o způsobu dodatečného určení kupní ceny.

Výše kupní ceny, určená formulací, dle které bude předmět kupní smlouvy prodán za cenu „do 50.000,-Kč plus DPH“, je platnou dohodou o kupní ceně nebo alespoň dohodou o způsobu dodatečného určení kupní ceny.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 28.1.2002, p.zn. 29 Odo 503/2001-57)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobkyně S. R. a. s., zastoupené JUDr. M. Č., advokátem, proti žalované S. a. s., zastoupené JUDr. J. P., advokátem, o zaplacení 54.900,- Kč s příslušenstvím, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 21 Cm 404/98, o dovolání žalobkyně proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 29. března 2001, č. j. 8 Cmo 371/2000 - 37, tak, že rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 29. března 2001, č. j. 8 Cmo 371/2000 - 37, se zrušuje a věc se tomuto soudu vrací k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Krajský obchodní soud v Praze rozsudkem ze dne 25. května 2000, č. j. 21 Cm 404/98, zavázal žalovanou zaplatit žalobkyni částku 54.900,- Kč s osmnáctiprocentním úrokem od 31. ledna 1997 do zaplacení. Soud dospěl po provedeném dokazování k závěru, že účastníci uzavřeli (v intencích ustanovení § 409 a násl. obchodního zákoníku - dále též jen „obch. zák.“) v roce 1996 ústně kupní smlouvu o prodeji výtahu NOV 650 D za cenu „do 50.000,- Kč plus DPH“ (s vědomím, že kupní cenu vyúčtuje prodávající). Zboží si žalovaná odvezla, takže žalobkyni vzniklo právo na zaplacení kupní ceny, kterou žalované v prosinci 1996 vyúčtovala fakturou znějící na částku 45.000,- Kč a daň z přidané hodnoty (DPH) ve výši 9.900,- Kč.

K odvolání žalované Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne 29. března 2001, č. j. 8 Cmo 371/2000 - 37, změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že žalobu zamítl. Odvolací soud vyšel ze skutkových zjištění soudu prvního stupně, avšak neztotožnil se s právním hodnocením věci. Podle odvolacího soudu nebyla účastníky sjednána kupní cena, když dohodou o kupní ceně není ujednání, že má jít o částku „do 50.000,- Kč plus DPH“ a nejde též o dohodu o způsobu objektivního určení kupní ceny po uzavření kupní smlouvy. Odtud odvolací soud uzavřel, že žalobkyně neprokázala vznik kupní smlouvy ani existenci závazku z kupní smlouvy.

Proti rozsudku odvolacího soudu podala žalobkyně včas dovolání, namítajíc, že jsou dány dovolací důvody dle ustanovení § 241 odst. 3 písm. c/ a d/ občanského soudního řádu (dále též jen „o. s. ř.“), jejichž prostřednictvím lze odvolacímu soudu vytýkat, že jeho rozhodnutí vychází ze skutkového zjištění, které nemá v podstatné části oporu v provedeném dokazování (písmeno c/), a že spočívá na nesprávném právním posouzení věci (písmeno d/). Podle dovolatelky nebylo v průběhu řízení vyvráceno, že ředitel žalované se dohodl s jejím ředitelem o prodeji stavebního výtahu za cenu do 50.000,- Kč plus DPH, přičemž bylo současně dohodnuto, že po odvozu výtahu bude vystavena faktura s konkrétní cenou pohybující se v tomto rozpětí. Z uvedeného je zřejmé, že způsob dodatečného stanovení kupní ceny byl (v souladu s ustanovením § 409 odst. 2 obch. zák.) jednoznačně a určitě dohodnut. což ve výpovědi potvrdil i svědek Ch. Jelikož odvolací soud učinil z nesprávného skutkového zjištění i nesprávný právní závěr, požaduje dovolatelka, aby dovolací soud zrušil napadený rozsudek a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Podle bodu 17., hlavy první, části dvanácté, zákona č. [30/2000](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, dovolání proti rozhodnutím odvolacího soudu vydaným přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebo vydaným po řízení provedeném podle dosavadních právních předpisů se projednají a rozhodnou podle dosavadních právních předpisů (to jest podle občanského soudního řádu ve znění účinném před 1. lednem 2001).

Dovolání je ve smyslu ustanovení § 238 odst. 1 písm. a/ o. s. ř. přípustné a je i důvodné.

Vady řízení k nimž dovolací soud přihlíží z úřední povinnosti, nebyly dovoláním namítány a ze spisu se nepodávají (§ 242 odst. 3 o. s. ř.); Nejvyšší soud se tedy zabýval uplatněnými dovolacími důvody, především otázkou správnosti právního posouzení věci.

Právní posouzení věci je obecně nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Podle ustanovení § 409 obch. zák. kupní smlouvou se prodávající zavazuje dodat kupujícímu movitou věc (zboží) určenou jednotlivě nebo co do množství a druhu a převést na něho vlastnické právo k této věci a kupující se zavazuje zaplatit kupní cenu (odstavec 1). Ve smlouvě musí být kupní cena dohodnuta nebo musí v ní být alespoň stanoven způsob jejího dodatečného určení, ledaže strany ve smlouvě projeví vůli ji uzavřít i bez určení kupní ceny. V tomto případě je kupující povinen zaplatit kupní cenu stanovenou podle § 448 (odstavec 2).

Pro výsledek dovolacího řízení je určující zodpovězení otázky, zda ujednání, podle kterého měl být výtah prodán za cenu „do 50.000,-Kč plus DPH“, je platnou dohodou o kupní ceně nebo alespoň dohodou o způsobu dodatečného určení kupní ceny.

Podle přesvědčení Nejvyššího soudu je popsané ujednání dostatečně konkrétní a plně možnou dohodou o způsobu dodatečného určení kupní ceny dle § 409 odst. 2 obch. zák. Jestliže se kupující dohodla s prodávajícím, o tom, že kupní cena bude ve výši „do 50.000,- Kč plus DPH“ (s vědomím, že

kupní cenu „vyúčtuje“ prodávající), pak tím právně závazným způsobem projevila vůli zaplatit jakoukoliv částku určenou (následně vyúčtovanou) prodávající, která se bude pohybovat v dohodnutém rozmezí. Jinak řečeno, kupující se dohodla s prodávající na tom, že prodávající bude mít možnost jednostranně určit konkrétní výši kupní ceny, až do maximální výše 50.000,- Kč, s tím, že k takto určené částce bude přičtena částka odpovídající dani z přidané hodnoty („plus DPH“).

Právní posouzení věci odvolacím soudem, který takovou dohodu o ceně (o způsobu jejího dodatečného určení) za možnou nepovažoval a odtud usuzoval na neexistenci závazku z kupní smlouvy, tudíž správné není. Vzhledem k tomu, že rozsudek odvolacího soudu na tomto nesprávném právním posouzení věci spočívá, lze uzavřít, že dovolací důvod dle § 241 odst. 3 písm. d/ o. s. ř. byl uplatněn právem. Nejvyšší soud proto, aniž nařizoval jednání (§ 243a odst. 1, věta první, o. s. ř.) napadený rozsudek zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení (§ 243b odst. 1, 2 a 5 o. s. ř.).

Jelikož rozhodnutí odvolacího soudu neobstálo již v rovině právního posouzení, bylo nadbytečné zabývat se i tím, zda je dán dovoláním rovněž namítaný dovolací důvod dle § 241 odst. 3 písm. c/ o. s. ř.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Styk dítěte s osobou společensky blízkou](#)
- [Spotřebitel](#)
- [Náležitě odůvodnění jako procesní záruka \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odměna advokáta \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Poučení účastníka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Právní otázka \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Moderace nákladů](#)
- [Dovolání](#)
- [Procesní společenství účastníků](#)
- [Pracovní poměr](#)
- [Pracovní poměr](#)